

andet Ting og har der været henvist til et Udvalg, fra hvilket der foreligger en enstemmig Betænkning. Der er stillet et Forslag af den højtærede Minister, som hele Udvalget i det andet Ting har tiltraadt. Jeg maa altsaa antage, at dette Lovforslag er vel prøvet og overvejet, og jeg finder derfor, at det næppe vil være heldigt nu at standse Sagens 2den Behandling og henvise Sagen til Udvalg her, saa meget desto mere som det jo er en Sag, der ikke i nogen Maade paalægger Statskassen pekuniære Ofre. Jeg vil derfor fraraade Udvalgs Nedsættelse.

Lunn: Jeg antager, at det ærede Medlem ikke har hørt, at Sagen foreligger uoplyst for Landstinget. Det er jo muligt, at det andet Ting har haft private Oplysninger, som Landstinget ikke kan skønne over; her foreligger den uden Ledsagelse af noget som helst, det oplyser man mig i alt Fald om i Bureauet. Det forekommer mig derfor, at det ærede Medlems Protest imod mit Forslag om at nedsætte Udvalg om denne Sag er lidt umotiveret; jeg synes, at der for Landstinget er fuld Anledning til at tage den under en kort Overvejelse i et Udvalg. Jeg oplyste endvidere, hvad det ærede Medlem formodentlig ogsaa har overhørt, at man fra privat Side har henvendt sig til mig i Anledning af Lovforslaget. Der er altsaa private Interesser, som ikke ere varetagne, som ikke ere komne til Orde i Folketinget; der er private, som nu ere blevne opmærksomme paa, at deres Interesser berøres af Forslaget. Det forekommer mig, at det maa være Motivering nok for Landstinget til at nedsætte et Udvalg.

Madsen-Mygdal: Maa jeg gøre en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Madsen-Mygdal: Jeg skønner ikke rettere, end at dette Lovforslag er ganske simpelt og ligefremt, og at der ikke er særlig vanskelige Punkter i det. Jeg fraraader derfor vedblivende Udvalgs Nedsættelse, saa meget mere som vi jo tidligere have kunnet behandle den Slags Forslag uden Udvalg.

Lunn: Det forholder sig ikke, som det ærede Medlem siger, at denne Sag er ganske simpel. Den angaar et Jernbaneanlæg i en Egn, der er ganske ejendommeligt, Udkanten af Kjøbenhavn kan man godt kalde den. Denne meget korte Jernbanelinie gennemskærer en Masse Villagrunde og paa en saadan Maade, at de vedkommendes Ejendomsinteresser i høj Grad berøres deraf. Lovforslaget indeholder bl. a. en Bestemmelse om, at, hvor Ministeriet for offentlige Arbejder kræver det, skal Banen forsynes med Hegn i det Omfang, tror jeg, der staar, som det nævnte Ministerium maatte foreskrive. Det er altsaa underkastet Trafikministeriets Skøn, i hvilket Omfang og paa hvilken Maade Hegn skulle anbringes ved alle disse Villagrunde. Lad os antage, at Ministeriet af Sparsommelighedshensyn eller af andre Aarsager lader sig nøje med, at der sættes et almindeligt Jernbanehegn ind over Villahaverne. Det kan da ikke være andet, end at de private Lodsejere blive nødtte til at forsyne Jernbanen med et andet og bedre Hegn, der kan sikre deres Dyr, deres Børn og alle til deres Husstand hørende Personer. Jeg finder, at der er god Anledning til at nedsætte et Udvalg om denne lille Sag, men hvis Landstinget ikke giver mig Ret deri, er det min individuelle Mening og intet andet.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingerne.

Forslaget om Standsning af 2den Behandling og Sagens Henvisning til et Udvalg paa 9 Medlemmer

vedtoges med 35 Stemmer mod 18.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Loven af 28de Maj 1880 angaaende Oprettelsen af tvende Kreditforeninger for Ejere af mindre Ejendomme paa Landet, jfr. Lov af 12te Maj 1882.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 618 ff.).